

Πληροφορίες σχετικά με τον νόμο περί διαμονής σε ιδρύματα

Το θεμελιώδες δικαίωμα στην ελευθερία κινήσεων αποτελεί ανθρώπινο δικαίωμα. Στην Αυστρία αποτελεί μέρος του Ομοσπονδιακού Συντάγματος μέσω του νόμου για την «προστασία της ατομικής ελευθερίας». Οι περιορισμοί αυτού του θεμελιώδους δικαιώματος είναι δυνατοί μόνο βάσει νομικών διατάξεων.

Στις περιπτώσεις **δομών για παιδιά και νέους, καθώς και εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ειδικής αγωγής και ασύλων** ο νόμος περί διαμονής σε ιδρύματα ορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να περιοριστεί το δικαίωμα της ελευθερίας κινήσεων.

Περιορισμός ελευθερίας

Αν ένα άτομο που τελεί υπό περίθαλψη ή φροντίδα εμποδίζεται να μετακινηθεί παρά ή χωρίς τη θέλησή του, αυτό ορίζεται ως περιορισμός της ελευθερίας. Για τον σκοπό αυτό χρησιμοποιούνται μηχανικά, ηλεκτρονικά ή φαρμακευτικά μέσα.

Για να πληρούνται οι νομικές προϋποθέσεις εφαρμογής ενός τέτοιου μέτρου, το εν λόγω άτομο πρέπει να πάσχει από ψυχική νόσο ή διανοητική πάθηση. Πρέπει να συντρέχει σοβαρός και σημαντικός κίνδυνος για το εν λόγω άτομο ή το περιβάλλον του. Το μέτρο περιορισμού της ελευθερίας πρέπει να είναι ανάλογο προς τον υφιστάμενο κίνδυνο. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να είναι κατάλληλο και απολύτως αναγκαίο. Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει προηγουμένως να έχουν δοκιμαστεί οι εναλλακτικές λύσεις. Ο περιορισμός της ελευθερίας πρέπει να αποτελεί πάντοτε την έσχατη λύση.

Οι περιορισμοί που εφαρμόζονται στους ανήλικους ως τυπικοί για την ηλικία τους δεν συνιστούν περιορισμούς της ελευθερίας κατά την έννοια του νόμου περί διαμονής σε ιδρύματα. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η πρόσδεση μικρού παιδιού σε παιδικό καροτσάκι.

Δεν υπάρχουν γενικά κριτήρια για να αξιολογηθεί αν ένα μέτρο είθισται για μια ηλικιακή ομάδα.

Οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται πάντα κατά περίπτωση. Αν υπάρχουν αμφιβολίες, είναι χρήσιμο να απευθύνεστε στους εκπροσώπους των διαμενόντων.

Οποιοσδήποτε περιορισμός της ελευθερίας πρέπει να διατάσσεται από τη διεύθυνση του παιδαγωγικού ιδρύματος, η οποία πρέπει να ενημερώνει σχετικά το θιγόμενο άτομο. Αυτό σημαίνει ότι τα θιγόμενα παιδιά/οι θιγόμενοι νέοι πρέπει να ενημερώνονται για την αιτία, το είδος και τη διάρκεια. Αυτό πρέπει να καταγράφεται και στην τεκμηρίωση.

Στη συνέχεια, απαιτείται γνωστοποίηση στους εκπροσώπους των διαμενόντων. Πρέπει να ελέγχεται τακτικά αν τα μέτρα που περιορίζουν την ελευθερία εξακολουθούν να είναι αναγκαία. Αν εφαρμόζονται για περισσότερο από 48 ώρες, απαιτείται η λήψη ιατρικού εγγράφου.

Εκπροσώπηση διαμενόντων

Οι εκπρόσωποι των διαμενόντων ελέγχουν επιτόπια αν οι περιορισμοί της ελευθερίας είναι αναγκαίοι και κατάλληλοι. Για τον σκοπό αυτό συνομιλούν με το θιγόμενο παιδί/με τον θιγόμενο νέο, με το προσωπικό και τη διεύθυνση του ιδρύματος. Ελέγχουν την τεκμηρίωση και τα ιατρικά έγγραφα.

Οι εκπρόσωποι των διαμενόντων και η διεύθυνση του ιδρύματος μπορούν να ζητήσουν από το Περιφερειακό Δικαστήριο την επανεξέταση των μέτρων περιορισμού της ελευθερίας. Με αυτόν τον τρόπο τηρείται το ελάχιστο πρότυπο προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δυνάμει του οποίου κάθε άτομο του οποίου η ελευθερία περιορίζεται έχει δικαίωμα σε δίκη ενώπιον ανεξάρτητου δικαστηρίου. Εκείνο θα αποφασίσει αν είναι παραδεκτός ο περιορισμός της ελευθερίας.

Εκπαιδεύσεις

Επιπλέον, οι εκπρόσωποι των διαμενόντων παρέχουν εκπαιδεύσεις σχετικά με την εφαρμογή του νόμου περί διαμονής σε ιδρύματα. Αν ενδιαφέρεστε, μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας στη διεύθυνση:

bewohnerververtretung@vertretungsnetz.at

